

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobkyně X, nar. X
státní příslušnost: X
bytem X
zastoupena Mgr. Marcelem Kmetěm, advokátem,
sídlem Na Příkopě 857/18, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2025, č. j. OAM-418/ZA-ZA11-P09-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2025, č. j. OAM-418/ZA-ZA11-P09-2025, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně Mgr. Marcelu Kmetěvi se přiznává odměna za zastupování ve výši 10 140 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze, a to do 1 měsíce od nabytí právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2025, č. j. OAM-418/ZA-ZA11-P09-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný nesprávně vyhodnotil, zda by mohla mít důvodné obavy z pronásledování pro její náboženské přesvědčení, příp. by ona nebo její rodinní příslušníci mohli být vystaveni reálnému nebezpečí vzniku vážné újmy. Nesprávně měl žalovaný hodnotit rovněž rizika týkající se jejího manžela a syna, která zprostředkovaně dopadají i na žalobkyni. Žalobkyně měla za to, že její azylový příběh byl bagatelizován a informace shromážděné žalovaným ve správním spisu jsou nedostatečné, neaktuální a špatně interpretované.
3. V doplnění žaloby žalobkyně zpřesnila, že rizika spojená s jejím náboženským přesvědčením nebyla žalovaným správně vyhodnocena, neboť na Kubě dochází k omezování svobody vyznání, o čemž svědčí zprávy vícero mezinárodních organizací. V zemi jsou podle žalobkyně zdokumentovány případy sledování, zastrasování, zadržování členů náboženských komunit nebo zabavování majetku, přičemž pastorům může hrozit i trestní stíhání a trest odnětí svobody. Poukázala také na perzekuci členů církve v souvislosti s protesty z července 2021. Obdobný způsob útlaču, jaký zažil žalobkynin manžel, je popisován i ve zprávách mezinárodních organizací, např. ve zprávě United States Commission on International Religious Freedom – Country Update – Cuba, 2024. Žalobkyně poukázala na to, že podklady shromážděné žalovaným tyto informace zcela opomíjí a jsou pro posouzení jejího azylového příběhu nedostatečné. Situace na Kubě je totiž mnohem kritičtější a perzekuce jsou mnohem rozsáhlejší, jak plyne např. ze Zprávy Human Rights Watch 2025 – Cuba, str. 121–124.
4. Dále žalobkyně namítala, že skutečnost, že se adventisté sedmého dne nemohou politicky angažovat, ještě neznamená, že jim politickou angažovanost kubánské orgány nemohou přisuzovat. Právě o takovém postoji kubánských státních orgánů svědčí fakt, že byl žalobkynin manžel několik dnů zadržován. Tyto aspekty žalobkyní předestřené azylového příběhu ovšem žalovaným nebyly vůbec zváženy, když žalovaný pouze konstatoval, že žalobkyně vlastní politickou činnost vůbec netvrdila. Žalobkyně rovněž zdůraznila prospektivní aspekt rozhodování v azylových věcech.
5. V dalším žalobním bodu žalobkyně vyložila, že kubánský režim používá ekonomickou závislost svých obyvatel jako nástroj k využívání politické loajality. Ideologicky nespolehlivé osoby jsou omezovány v kariérním růstu nebo bezdůvodně propouštěny ze zaměstnání. Jedná se o přístup, se kterým se žalobkyně ve vlasti již setkala a při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ho popsala. Poukázala na dokument Freedom House – Freedom in the world 2025 – Cuba, ze kterého plyne, většina obyvatel

Kuby trpí extrémní chudobou. Žalobkyně namítala, že žádnou z těchto okolností nevzal žalovaný v potaz.

6. Dále měla žalobkyně za to, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, když žalovaný hovořil o tom, že od roku 2021 neměl manžel žalobkyně v zemi původu žádné problémy, ačkoli zřetelně vyplynulo, že byl v roce 2022 minimálně na 15 dnů omezen na osobní svobodě, což může být implikací hrozby i pro žalobkyni. Za vnitřně rozporný považovala i závěr žalovaného, že se svým synem nečelili při vycestování z Kuby žádným potíží, když ze správního spisu plyne, že byli kontrolováni a synovi byl zabaven externí paměťový disk k počítači. Žalobkyně upozornila, že není možné zlehčovat závažnost situace s ohledem na obsah zabaveného disku, když státní orgány v době, kdy disk synovi odebíraly, nemusely o jeho obsahu nic vědět.
7. Žalobkyně se rovněž domnívala, že žalovaný měl pro napadené rozhodnutí vycházet i z výpovědi jejího syna, který přicestoval spolu s ní a jehož výpověď potvrzuje události tvrzené žalobkyní.
8. Žalobkyně shrnula, že jsou v jejím případě dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany, neboť jí v zemi původu hrozí pronásledování pro její přisuzovanou politickou příslušnost a náboženské přesvědčení, a rovněž jí hrozí vážná újma v podobě ekonomického útlaku, vykořisťování a trestu odnětí svobody. Žalovaný ale všechny žalobkyní popsané události dezinterpretoval v její neprospěch, proběhlou perzekuci bagatelizoval a nevypořádal se s hrozbami, které teprve mohou pro žalobkyni v zemi původu nastat.
9. Žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný nejprve shrnul žalobní argumentaci žalobkyně. Následně uvedl, že s námitkami žalobkyně nelze souhlasit, neboť nebylo prokázáno, že by napadeným rozhodnutím došlo k porušení zákonných ustanovení, a trval na jeho správnosti.
11. Zdůraznil, že při vyhodnocení azylových případů musí vycházet z principu individuálního posouzení žádosti, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 6. 10. 2004, č. j. 3 Azs 21/2004. Žalobkyni označil žalovaný za dospělou svéprávnou osobu a konstatoval, že nebylo nutné její azylový příběh v kontextu výpovědi jejího syna.
12. Žalovaný měl za to, že aniž by žalobkyně žalobu odůvodnila nebo opřela o důkazní návrhy, snaží se pomocí ní dramatizovat skutečnosti sdělené během správního řízení a vytvořit tak příběh azylově relevantnější, než jaký ve skutečnosti je. Domníval se, že žalobkyně nepřipustným způsobem žalobou doplňovala svůj azylový příběh. Trval na tom, že žalobkyně na Kubě nikdy potíže neměla a všechny tvrzené problémy odvozovala od svého manžela a syna. Ani tito však nečelili takovým potížím, které by bylo možné kvalifikovat jako azylově relevantní.
13. Žalovaný také zdůraznil, že má povinnost řádně zjistit skutkový stav pouze v rozsahu důvodů, které byly žadatelem uvedeny již během správního řízení, což učinil. Během správního řízení žalobkyně nedostatky v podkladech nenamítala, ačkoli jí k tomu byla

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

dána příležitost. Žádná ze zpráv, ne něž odkazovala žaloba, nemá žádnou souvztažnost k žalobkyní uváděném azylovému příběhu.

14. V dalších částech vyjádření žalovaný pouze opakoval argumentaci použitou v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
15. V závěru vyjádření žalovaný shrnul, že žalobkyně netvrdila azylově relevantní důvody a zohledněny byly všechny rozhodné okolnosti. Žalovaný odmítl, že by žalobkyni zkrátil na jejích právech. Ve zbytku odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

17. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné, skutečnosti:
18. Dne 9. 4. 2025 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále jen „žádost“). Při poskytnutí údajů k žádosti ze dne 14. 4. 2025 žalobkyně uvedla, že je státní příslušnicí Kuby a hovoří španělsky. Vyznává učení adventistů sedmého dne a nemá žádné politické přesvědčení. Je vdaná, její manžel byl v době poskytnutí údajů na Kubě, a má dva syny, přičemž jeden z nich, A., přicestoval do ČR se žalobkyní a rovněž žádal o mezinárodní ochranu. Druhý syn Y žije dlouhodobě v ČR se svým partnerem v registrovaném partnerství. Žalobkyně nevěděla, jakým pobytovým oprávněním syn Y disponuje. Na Kubě naposledy žalobkyně bydlela sama v bytě v H., který vlastní. Do ČR přicestovala dne 9. 2. 2025 letecky. ČR již v minulosti navštívila, a to v roce 2019, když jela za svým starším synem Y. Žalobkyně je ekonomka, od roku 2013 do roku 2016 byla jako zástupkyně Kuby v rámci svých pracovních povinností ve V. na X, měla tam pracovní povolení. Během pobytu ve V. se pravidelně vracela domů na Kubu na dovolenou. O mezinárodní ochranu v minulosti v žádném jiném státu nežádala. Žalobkyni občas selhává paměť kvůli stresu, nikoli nějakému onemocnění. Jinak se cítí zdravá, nemá žádná zdravotní omezení nebo zvláštní potřeby. Nikdy nebyla trestně stíhána. Žalobkyně jako důvod pro svou žádost uvedla, že chce zachránit svého syna A. Na Kubě není možné vyslovovat se negativně proti vládě. Lidé bezdůvodně končí na seznamech podezřelých osob, člověk se tam cítí v ohrožení. Žalobkyně vyjádřila strach o svého mladého syna. Obává se, že by beze stopy mohl zmizet.
19. Během pohovoru k žádosti konaném dne 14. 4. 2025 žalobkyně uvedla, že má bakalářský titul v oboru účetnictví. Celý život pracovala na ekonomických odděleních. Před odjezdem ze země původu pracovala na finančním oddělení pro státní stavební společnost. Při vycestování se nesetkala s žádnými problémy, potíže neměla ani s vyřízením cestovních dokladů. Popřela, že by měla problémy s bezpečnostními složkami státu. Na Kubě žalobkyně začala mít problémy v práci, postupně jí odebírali povinnosti. Domnívala se, že to bylo kvůli manželovi a synovi. Žalobkyně s jejím synem jsou adventisté sedmého dne, jejich víra jim zakazuje brát do ruky zbraň. Když byl syn povolán k základní vojenské službě, nastaly problémy. Syn byl při výkonu vojenské služby kvůli odmítání držet zbraň trestán, seděl v cele a byl pod ostrahou. Protestovali

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

proti tomu, ale nikdo si jich nevšímal. Žalobkyně sdělila, že se ona ani syn nikdy do politiky nepletli. Po návratu ze základní vojenské služby měl syn žalobkyně pocit, že ho sledují. Syn šel jednou spolu s dalšími lidmi rozdávat jídlo chudým, přišla na něj policie a ačkoli nebyl zatčen, bylo jasné, že je pod dohledem. Žalobkyně jako vedoucí v práci začala přicházet o vážnost, byla jí postupně odebírána agenda a ona s tím nemohla nic dělat. Její problémy v práci začaly v době, kdy syn vykonával vojenskou službu, tedy v roce 2022. Syn byl ve výcviku od roku 2022 do roku 2023, po vojně nastoupil na vysokou školu, kde až do odjezdu z vlasti studoval ekonomii. Žalobkyně na své pracovní pozici v roce 2023 byla nahrazena poté, co odjela na audit do Havany. Z vedoucí se stala řadovou zaměstnankyní. Ačkoli se proti tomu ohradila, nikdo její námitky nevyšly. Následně žalobkyně změnila zaměstnání a stala se ředitelkou finančního oddělení. Na této pozici setrvala až do odjezdu z Kuby, žádným problémům nebo překážkám nečelila, jen se cítila vyloučená z kolektivu, ačkoli měla vedoucí pozici. Například se neúčastnila žádné politické akce, protože nikdy nebyla pozvána. Sama se ale takových akcí ani účastnit nechtěla, je adventistka, ti se do politiky nepletou. Na dotaz, proč přišla o pozici vedoucí před tím, než v březnu 2023 začala pracovat v Havaně, uvedla, že její práce byla špatně hodnocena. Přesto se domnívala, že svou práci dělala dobře. Žalobkynin bratr je v komunistické straně, proto ji varoval, ať dává pozor na svého syna, co dělá. Vyslyšající správní orgán konfrontoval žalobkyni s otázkou, proč byl její syn na základní vojenské službě pouze 1 rok, ačkoli na Kubě muži běžně slouží 2 roky. Žalobkyně to vysvětlila tím, že se hlásil na vysokou školu, pro takové osoby je základní vojenská služba zkrácena na 1 rok. V rámci trestů za odmítání braní zbraně do ruky byl žalobkynin syn během vojenské služby v cele několikrát, byl tam vždy 2–3 dny. Jiné problémy na vojenském výcviku syn neměl. Pokud nešlo o zacházení se zbraněmi, dělal vše, co měl. Žalobkyně neví, jestli měl syn potíže i po dokončení základní vojenské služby, byl uzavřený, nic neříkal. V rodině vždy panoval strach, že by se něco mohlo přihodit. Bratr žalobkyně varoval před jednáním syna spočívajícím v účasti na charitativních akcích. Rozdávat jídlo v rámci církve na Kubě sice možné je, ale lidé při tom nesmí komentovat politiku. Postoj adventistů je takový, že se do politiky nezapojují. Pokud jde o problémy, kterým čelil manžel, uvedla žalobkyně, že v červnu 2021 poblíž jejich domu v Havaně probíhala manifestace a syn s manželem žalobkyně se šli jen podívat, protože se podle církevních pravidel účastnit nesmí. Když manifestaci rozháněla policie, syn s manželem stihli utéct domů. V polovině července 2022 žalobkynin manžel zmizel. Zmizení žalobkyně nahlásila na policii, kde jí řekli, že musí 72 hodin počkat, zda se manžel sám nevrátí. Manžel nakonec nebyl doma 15 dnů, s pátráním po něm pomohla i adventistická církev, ale nikdo ho nenašel. Manžel se pak sám vrátil domů a měl žalobkyni sdělit, že byl zadržen, odvezen na neznámé místo a dotazován, jakou roli sehrál při červnové manifestaci. Chtěli vědět, kdo akci organizoval, ale manžel odpovědi neznal. Následně začal mít problémy v zaměstnání, pracoval jako docent na vysoké škole, ale o svou pozici přišel a nyní je řadový vysokoškolský učitel. Kromě popsaného incidentu manžel jiné problémy neměl. Manžel s žalobkyní a synem do ČR nepřijel, protože si rodina nemohla dovolit 3 letenky. Žalobkyně má na Kubě kromě manžela i další příbuzné, s celou rodinou je v telefonickém kontaktu. V ČR z příbuzných žije jen její starší syn. Na závěr žalobkyně sdělila, že je spolu se svým manželem v hledáčku státních orgánů a má z toho strach. Na letišti v Havaně celníci prohledali žalobkyni i synovi všechna zavazadla a ze synova počítače odstranili všechny záložky, hudbu i fotky. Vymazali celou paměť. Žalobkyně

má z návratu na Kubu strach i kvůli synovi, že se mu něco přihodí. Obecně je situace v domovské zemi velmi špatná. Zdůraznila, že o pomoc žádá hlavně pro syna, protože ČR je bezpečný a krásný stát, ve kterém by chtěla zůstat. Nic dalšího ke své žádosti uvést nechtěla.

20. Žalovaný opatřil jako podklad pro rozhodnutí tyto zprávy o zemi původu: Informace MZV ČR – Kuba – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 12. 3. 2024 a Informace OAMP – Kuba – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv – Stav: prosinec 2024, ze dne 2. 12. 2024.
21. Dne 15. 9. 2025 proběhlo seznámení žalobkyně s podklady pro rozhodnutí, o čemž žalovaný vyhotovil protokol.
22. Žalovaný vydal dne 7. 10. 2025 napadené rozhodnutí, č. j. OAM-418/ZA-ZA11-P09-2025.

VI.

Právní posouzení věci soudem

23. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany. Zdejší soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
24. Soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z následující právní úpravy:
25. Podle ustanovení § 23c písm. c) zákona o azylu *podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména (...) c) přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště (...).*
26. Podle ustanovení § 32 odst. 9 zákona o azylu *při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.*
27. Soud předně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se povinnosti správního orgánu zjišťovat aktivně skutkový stav a rozložení důkazního břemene v azylových věcech. V rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, konstatoval NSS, že: „[Břemeno důkazní] je výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je povinen primárně žadatel, nicméně žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují.“ Zároveň platí, že: „Není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004-57). Soud rovněž upozorňuje, že je to právě žalovaný, kdo nese odpovědnost za to, že zprávy o zemi původu a jiné podklady ve spisu budou: „(...) *v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81). Obstarané informace o zemi původu pak všechny musejí být zaměřeny na konkrétní azylový příběh žadatele a z něj vyplývající skutkové otázky a rovněž pohovor k žádosti musí být veden tak, aby byly zjištěny všechny rozhodné skutečnosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017-36; ze dne 30. 11. 2021, č. j. 3 Azs 241/2020-40; ze dne 15. 10. 2020, č. j. 3 Azs 15/2020-84; ze dne 18. 9. 2020, č. j. 5 Azs 361/2019-33; či ze dne 2. 5. 2022, č. j. 5 Azs 247/2021-26).
28. Z vyjádření žalobkyně během správního řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany vyplynulo, že důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu, jsou neodmyslitelně spojené s jejím náboženským přesvědčením, když většina problémů, které žalobkyně při pohovoru k žádosti popsala, pramenila z příslušnosti k Církvi adventistů sedmého dne, a to její nebo jejího člena rodiny. Žalobkyně popsala, že se v pracovním kolektivu cítila vyloučena, protože jako adventistka odmítala účast na politických akcích. Její mladší syn pak během výkonu základní vojenské služby z důvodu svého náboženského přesvědčení odmítal nosit zbraň, za což byl trestán. V době, kdy syn vykonával vojenskou službu rovněž začala žalobkyně mít potíže v zaměstnání a popsala, že když se syn účastnil misijních akcí v rámci církve, varoval ji její bratr s vazbami na kubánskou vládu, aby si syn dával pozor. Soud má tedy za to, že otázka náboženství je v případě žalobkyně zásadní od počátku, nikoli jen na základě skutečností tvrzených až žalobou, jak naznačoval žalovaný ve vyjádření k žalobě.
 29. Současně soud ze správního spisu zjistil, že jediné podklady, které žalovaný za účelem posouzení žádosti žalobkyně opatřil, se týkaly obecné situace na Kubě (Informace OAMP ze dne 2. 12. 2024) a situace osob navracějících se na Kubu po pobytu v zahraničí (Informace MZV ze dne 12. 3. 2024). Tyto byly rovněž jediné, které žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí uvedl jako použité při rozhodování. Pokud žalovaný žádné jiné, než předmětné informace o zemi původu neshromáždil, nebylo možné žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu náležitě posoudit. Z uvedených podkladů pro napadené rozhodnutí není totiž možné o situaci příslušníků minoritní křesťanské církve na Kubě soudit nic, protože se ani jeden z nich otázkou zacházení s vyznavači náboženství v zemi původu žalobkyně nezabývá. Už vůbec pak není možné zjistit informace konkrétně o postavení Církve adventistů sedmého dne, jejíž jsou žalobkyně, jakož i její syn a manžel, členy.
 30. Z výše uvedených důvodů žalovaný pochybil, když se s aspektem víry žalobkyně a členů její rodiny v napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevypořádal, neboť azylový příběh žalobkyně je od jejího náboženského přesvědčení neoddělitelný. Žalovaný svým postupem založil takovou vadu napadeného rozhodnutí, která vedla k nemožnosti soudu napadené rozhodnutí přezkoumat. V dalším řízení je nutné, aby žalovaný zásadním způsobem doplnil skutková zjištění o situaci věřících na Kubě.
 31. Soud dále podotýká, že závěry žalovaného se jeví být v rozporu s existujícími veřejně dostupnými informacemi, což naznačují i listinné důkazy doložené žalobkyní v doplnění žaloby, které musí být žalovaným v dalším řízení hodnoceny s ohledem na žalobkyní předestřený azylový příběh. Soud má za to, že s ohledem na překotný

geopolitický vývoj a soudu z úřední činnosti známé dopady světových konfliktů na situaci na Kubě je důvodné předjímat, že ani více než rok a půl staré zprávy o zemi původu opatřené žalovaným, tj. Informace OAMP ze dne 2. 12. 2024 a Informace MZV ze dne 12. 3. 2024, nemohou vzhledem k své neaktuálnosti obstát, a to ve světle přílehlavého závěru v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, který byl citován i Nejvyšším správním soudem v usnesení ze dne 28. 4. 2020, č. j. 6 Azs 200/2019-34: „Zastaralost zpráv nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové informace uplynul určitý čas; zastaralá je taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let.“

32. Ve vztahu k Informaci MZV ze dne 12. 3. 2024 soud dále upozorňuje, že je zpracována ve formě, jejíž užití bylo opakovaně Nejvyšším správním soudem kritizováno (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2026, č. j. 5 Azs 64/2025-30, bod 35; usnesení NSS ze dne 14. 3. 2024, č. j. 5 Azs 141/2023-30, bod 27; nebo rozsudek ze dne 19. 7. 2024, č. j. 5 Azs 312/2023-42, bod 36 *a contrario*). Tato zpráva o zemi původu je pouze relativně stručná odpověď zaměstnance či více zaměstnanců Zastupitelského úřadu v Havaně na otázky předložené žalovaným správním orgánem, přičemž není vůbec zřejmé, o jaké zdroje se zastupitelský úřad ČR na Kubě opírá.
33. Soud rovněž považuje za důležité zdůraznit, že rozsáhlá argumentace žalovaného k údajné účelovosti žalobkynina jednání v podobě podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR je nepřesvědčivá a bezdůvodně bagatelizující. Žalobkyni nelze klást k tíži, že při své druhé návštěvě ČR, tedy po posledním příjezdu s mladším synem dne 9. 2. 2025, přednostně nezačala řešit svou pobytovou situaci skrze zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Zákon o azylu žádnou podmínku „vyčerpání“ jiných prostředků, skrze které lze dlouhodobě legálně pobývat na území ČR, pro přípustnost žádosti nestanoví. Rovněž platí, a konstatuje tak v napadeném rozhodnutí ostatně i žalovaný, že účel zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu je rozdílný. Pokud se žalobkyně před svým odchodem ze země původu setkala s jednáním, které považovala za pronásledování, potažmo působení vážné újmy, či se takového jednání obávala do budoucna, je přirozené, že se v ČR pokusila získat mezinárodní ochranu, nikoli pobytové oprávnění podle zákona o pobytu cizinců. V dalším řízení bude třeba, aby se žalovaný jednotlivým okolnostem tvrzeným žalobkyní na podkladu aktuálních a relevantních zpráv o zemi původu argumentačně věnoval, namísto toho, aby zásadní skutečnosti tvořící azylový příběh žalobkyně opomíjel a dovolával se účelovosti její žádosti.

VII.

Závěr a náklady řízení

34. Z důvodů shora uvedených soud bez jednání zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný řádně a v úplnosti zjistí skutkový stav vzhledem k náboženskému přesvědčení žalobkyně. Vyhodnotí postavení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

žalobkyně a její rodiny jako adventistů sedmého dne v zemi původu, a teprve na základě takto zjištěného skutkového stavu posoudí všechny žalobkyní prezentované důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný opře své závěry o důkazy plynoucí z doplněného spisového materiálu, který nejen ve vztahu ke svobodě vyznání musí být relevantní, aktuální a z ověřených zdrojů.

35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla ve věci úspěšná, avšak žádné prokazatelné náklady řízení jí nevznikly.
36. Výrok o odměně za zastupování je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 10 větou první s.ř.s., přičemž tuto odměnu platí stát. Ustanovený zástupce provedl ve věci 2 úkony, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], a písemné doplnění žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], která se zvyšuje o 450 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu). Za dva úkony právní služby tak ustanovenému zástupci náleží 10 140 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 9. června 2026

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.